

через підвищення рівня його знань, навичок і кваліфікації [2].

Досягти поставлених цілей можна за допомогою залучення зовнішніх фінансових ресурсів, використання зарубіжного досвіду впровадження інновацій в аграрній сфері, навчання працівників, консультацій зі спеціалістами у сфері інноваційної діяльності тощо.

Інноваційна діяльність є важливою складовою прискорення розвитку як аграрних підприємств, так і галузі в цілому. Саме в аграрній сфері, на відміну від інших, розвиток інновацій відбувається більш повільно, що вимагає особливої уваги з боку як самих підприємств, так і державних інституцій.

Список використаних джерел

1. Опружак С. С. Інноваційна діяльність в сільському господарстві [Електронний ресурс] / С. С. Опружак // Матеріали VIII всеукраїнської практично-пізнавальної конференції "Інноваційна діяльність в сільському господарстві" – Режим доступу до ресурсу: <http://naukam.triada.in.ua/index.php/konferentsiji/38-vosma-vseukrajinska-praktichno-piznavalna-konferentsiya-naukova-dumka-suchasnosti-i-majbutnogo/90-innovatsijna-diyalnist-v-silskomu-gospodarstvi>.

2. Романчук О. М. Проблеми інноваційного розвитку аграрних підприємств Житомирської області (за матеріалами соціологічного дослідження) / О. М. Романчук. // Вісник Житомирського національного агроєкологічного університету. – 2013. – С. 206–2015.

Мельничук С., студент

факультету економіки та управління

Науковий керівник: Геліч Н.В.

к.е.н., доцент кафедри

аналітичної економіки та природокористування

Східноєвропейський національний університет

імені Лесі Українки, м. Луцьк, Україна

ВПЛИВ ПЕРЕХІМІЗАЦІЇ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА НА СТАН ҐРУНТІВ

Сільське господарство – одна з найголовніших галузей матеріального виробництва, що забезпечує людство продуктами харчування, агропромисловість – сировиною. Однією з основних проблем сільського господарства є його перехімізація. На зміну опробованій віками схемі землекористування: земля – зерногній – земля, прийшла непридатна, виснажуючі ґрунти схема: земля – зерно – мінеральні добрива – зерно – більше мінеральних добрив. Засвоєння хімічних поживних речовин, що містяться в мінеральних добривах, культурними рослинами всередньому не перевищує 40 %. Інші ж 60 % вимиваються з ґрунту, надходять до водоймищ і є джерелом їх небезпечного забруднення [1, с. 131].

Для захисту врожаю від шкідників, сучасне сільськогосподарське виробництво застосовує дедалі більше хімічних засобів боротьби – пестицидів та гербіцидів. В результаті цього на ґрунт виникає велике навантаження. Пестициди – це речовини

синтезовані і використовувані для контролю чисельності небажаних живих організмів в екосистемах. Гербіциди – це речовини, що використовуються для вибіркового або суцільного знищення рослин (наприклад, бур'янів).

Надмірне використання азотних мінеральних добрив викликає небезпечне збільшення в харчових продуктах нітратів і викликає цим небезпечні захворювання. Мінеральні добрива, пестициди, антибіотики, гормони, стимулятори і інгібітори розвитку, кормові дріжджі – потрапляють в організм людини і загрожують не лише нам, а й нашим нащадкам [2, с. 98].

В сільському господарстві використання пестицидів необхідно також для того, щоб поліпшити зовнішній вигляд зерна, овочів і фруктів, збільшення терміну зберігання різних рослин. Основною проблемою потрапляння пестицидів до людського організму з продуктами харчування є те, що вони змінюють хід біологічних процесів, унаслідок чого порушуються фізіологічні функції. Пестициди мають на організм токсичну дію, так як є для нього чужорідними речовинами. Вони вражають внутрішні органи і центральну нервову систему, і навіть мають мутагенний ефект. Нажаль, висока біологічна активність більшості пестицидів зумовлює і їх згубний вплив на навколишнє природне середовище, тому проблема захисту довкілля від пестицидів є актуальною. Використання хімічних добрив має лише тимчасовий ефект, оскільки з часом призводить до виникнення стійкості до постійно застосовуваних засобів. Це викликає необхідність використання нових, ще сильніших речовин, які паралельно посилюють негативний вплив на ґрунт, воду, повітря, якість продукції, на корисну флору і фауну, тим самим прискорюючи процес порушення біологічної рівноваги в природному середовищі. Усі без винятку пестициди при ретельному вивченні виявляли або мутагенну, або інші негативні дії на живу природу і людину. Навіть разові контакти людини з такими пестицидами, як діелдрін, паратіон, призводять до зміни біотоків головного мозку (енцефалограми). А вплив сучасних органофосфатних пестицидів, які швидко розкладаються, загрожує розвитком депресій, роздратування, розладом пам'яті, іншими нейропсихологічними порушеннями. Близько 90% усіх фунгіцидів, 60% гербіцидів і 30% інсектицидів є канцерогенними. Підраховано, що 98% інсектицидів (проти комах) і фунгіцидів (проти грибкових захворювань), 60-95% гербіцидів (проти бур'янів) не досягають об'єктів пригнічення, а потрапляють у воду і в повітря. Крім того, застосовують ще й зооциди (проти гризунів), які створюють у ґрунті мертве середовище. Застосування пестицидів призводить до пригнічення біологічної активності ґрунтів і перешкоджає природному відновленню родючості, викликає втрату харчової цінності та смакових якостей сільськогосподарської продукції, збільшує втрати і скорочує термін збереження продукції, знижує урожайність багатьох культур внаслідок загибелі комахопилювачів [3].

Для охорони навколишнього середовища та харчових продуктів від забруднення пестицидами необхідні такі заходи:

- удосконалення асортименту пестицидів, що застосовуються; одержання оптимальних з екологічної точки зору речовин, менш токсичних, більш ефективних і селективних;

• посилення екологічних вимог до пестицидів шляхом створення ефективних законодавчих заходів, що перешкоджають використанню препаратів з несприятливими санітарно-токсикологічними та екологічними властивостями;

• підбір безпечного асортименту препаратів відповідно до конкретних умов місця і часу та дотримання науково обґрунтованих технологій застосування пестицидів.

Отже, сучасні методи ведення сільського господарства призводять до виникнення низки гострих екологічних проблем, їх успішне вирішення можливе тільки на основі раціонального природокористування, застосування органічних методів виробництва, здійснення комплексної системи заходів з охорони природи і підвищення продуктивності землеробства і тваринництва.

Список використаних джерел:

1. Юрченко Л. І. Екологія : [навч. посібн.] / Л. І. Юрченко. – К. : Центр учбової літератури, 2009. – 304 с.

2. Білявський Г. О. Основи екологічних знань : [підручн.] / Г. О. Білявський, Р. С. Фурдуй – К. : Либідь, 1997. – 288 с.

3. Чебанко О.М. Екологія і сільське господарство : [навч. посібн. для студ.] / Н.В. Цикало, О.М. Чебанко. – Олександрівка, 2012. – 88с. – [Електронний ресурс]: Режим доступу: http://nmc-ptd.dp.ua/doc/2015/pmd_25.pdf

Нестеров О., к.т.н., доцент
Азовський морський інститут Одеської
національної морської академії, м.Маріуполь, Україна

ІННОВАЦІЙНІ ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ В ГАЛУЗІ АКВАТУРИЗМУ

Роль утворення на новому етапі розвитку туризму, полягає в розробці нових завдань. У світлі ситуації, що склалася, відповіддю туристської індустрії і державних відомств, що відповідають за цю сферу, стало підвищення професіоналізму - ключового елементу в забезпеченні якості і конкурентоспроможності фахівців на світовому ринку праці [1,2].

Ставати дійсністю, коли хороша освіта, здатність до творчості і компетентність є найважливішим капіталом кожного. Ці якості сприяють перетворенню нашого суспільства.

Відомо, у світі позначилася тенденція, пов'язана з переходом на інший тип навчання, - «інноваційний». Йому властиві, на думку учених (Н. В. Бордовская, Р. М. Грановская, А. А. Реан та ін.), дві характерні особливості. Перша - це навчання передбаченню, тобто орієнтація людини не стільки в минулому досвіді і сьогодні, скільки на далеке майбутнє. Таке навчання підготує людину до використання методів прогнозування, моделювання і проектування в житті і професійній